

SOROPTIMA

TEMA

**Kvinner i
utradisjonelle
yrker**

Kjære soroptimister!

Kjønnsdelt utdanningsvalg – gjør det noe?

Hva var motivasjonen din for å velge mekaniske fag på videregående skole? Jeg spurte Katrine Tuven fra i Mo i Rana, som skal delta på det nordiske lederskurskurset (SNLA 2024) i Norge. Hun har en Bachelorgrad som maskiningeniør. - Jeg bare trakk mot motorsport og kjøretøy, og elsket å sitte bakpå snøskuteren til bestefar. Senere ble billakkeringsvideoer det store og linjen Bilskade og lakk på videregående. Hele åtte jenter var på det kurset den gang, sier hun, et fantastisk gøyalt år!

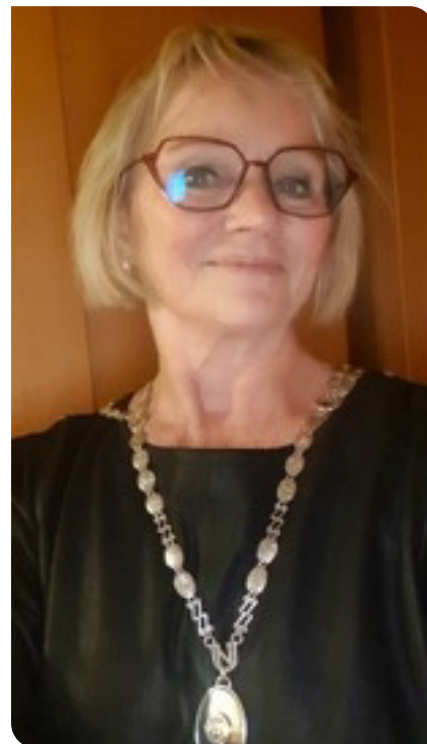
Kvinner i utradisjonelle yrker er temaet for dagens Soroptima. Vi møter en overingeniør i Elkraft, en gravferds-konsulent, to brannkonstabler og en professor i «Computer Engineering» ved NTNU - alle kvinner, i allsidige eller mer spesialiserte yrker. Kvinneandelen har økt i noen mannsdominerte yrker, men er fortsatt lav i andre. For tiden er det kun mellom en og fire kvinnelige studenter av de 70 som hvert år velger Computer Engineering. Av de 17 faglærerne som underviser der, er kun én kvinne. Igjen kan vi konstatere at kvinner er underrepresenterte innen teknologisk utvikling og innovasjon, jfr. forrige Soroptima.

Hva er utfordringene ved å jobbe i et typisk mannsdominert yrke? Å bli respektert! Katrine er eneste kvinne på sin arbeidsplass. Man må bevise mye mer som dame, blir gjerne over-

sett i epostutveksling og ikke alltid snakket til på en respektfull måte. Kjære deg og Lille venn forekommer, forteller hun. -Det kjennes ikke alltid trygt å stille spørsmål om noe jeg ikke helt har forstått, og frykten for ikke å kunne snakke fritt har gjort at utviklingen min har stagnert noe. Dette har jeg et stort ønske om å endre. Ved å delta på SNLA håper jeg å oppnå en større trygghet i meg selv. Jeg har ambisjoner, ønsker å klatre, bli en av ledelsen! Drømmen er å ha mitt eget firma, sier hun, og understreker at ikke alt er svart-hvitt. Hun har også jobbet med karer som ikke tenker kjønnsroller, er dyktige, inkluderende og morsomme!

Ifølge tall fra SSB er kjønnsdelingen tydelig; hele 85 % av alle yrker er enten kvinne- eller mannsdominerte. Det er viktig å løfte frem de som tar utradisjonelle valg. Ungdom trenger flere rollemodeller; de er vant til å se bestemte yrker som typiske for enten menn eller kvinner – de tar 'normale' valg.

Les også om Istanbulkonvensjonen. Den er sagt å sette gullstandarden for hvordan vold mot kvinner og vold i nære relasjoner skal tas hånd om. Dens første pilar, forebygging, er svært relevant for vårt arbeid gjennom Oransje dager. Frivillige organisasjoner blir sett på som viktige støttespillere i dette arbeidet. Vår påvirknings-

koordinator, som også er vår Istanbul Convention Promotor, forklarer! Spennende lesing venter deg!

Både klubber og unionsstyret har lagt en travel vår bak seg. Mye har vi fått til – og nye planer er lagt! Takk til alle klubber, medlemmer og styret for godt soroptimistarbeid – og god sommer!

Karin Dahlberg Pettersen

Soroptimisthilsen
Karin Dahlberg Pettersen
Unionspresident

Innhold

2

Lederen

4, 5 og 6

Guvernørmøtet i Bratislava, Slovakia 21. og 22. oktober 2023.

7 og 8

Istanbulkonvensjonen fra A til Å

9 og 10

Synlighet i lokalmiljøet – viktig for rekruttering!

11

Min bok «Det manglende lyset.»

12 og 13

Brannkonstabel/redningsdykker

14 og 15

Gravferdskonsulent

16 og 17

Solveig Ødegaard, soroptimist og pioner

18

Sivilingeniør innen Elkraft

19

Professor i Computer Engineering

20 og 21

Jenter og yrkesfaglig utdanning – utdanningsvalg til mannsdominerte yrker.

22

Distriktsmøte Øst

23

SI Trondheim arrangerte distriktsmøte

4, 5 og 6
Guvernørmøte i Bratislava

9 og 10
Synlighet i lokalmiljøet

12 og 13
Kvinnelige brannkonstabel/redningsdykker

16 og 17
Solveig Ødegaard

18
Rakel Utne Holt

22
Jenter og yrkesfaglig utdanning

Av Britt Nordgreen og Randi M. Hessen

Guvernørmøtet i Bratislava, Slovakia 2.1 og 22. oktober 2023

Vi var 5 norske soroptimister som deltok på Guvernørmøtet (GM) i Bratislava; unionspresident Grete Sørensen, guvernørene Randi Hessen og Britt Nordgren, guvernørsuppleant Birgitte P. Torset og Christina Duwe medlem av SIE Scholarship komiteen.

Fra venstre: Grethe, Britt og Randi.

Dagsorden til guvernørmøtet er en blanding av saker til vårt representantskapsmøte og program for landsmøtet. Det skiller ikke tydelig mellom når GM er et formelt beslutningsorgan og når det er mer et informasjonsmøte.

Selve møtet ble åpnet lørdag morgen av SIE-president Carolien Demey, med lystenning. Nytt av året var at lysene ble brakt inn i rommet av soroptimister som representerte land som det siste året har vært rammet av krig, forfølgelse, naturkatastrofer og konsekvenser av klimaendringene;

Ukraina, Tyrkia, SC Yerevan, Hellas og Norge. Vår unionspresident Grethe representerte klimaendringene. En sterk markering.

Etter at innkalling, dagsorden og referat fra GM 2022 ble godkjent, var det tid for å gå gjennom regnskap og budsjett. Nedgangen i medlemstallet over lengre tid reflekteres selvsagt i regnskapet og særlig går dette utover de ulike fond som Scholarship Fund, Disaster and Recovery Fund og Action Fund som basere seg på beløp pr. medlem. I 2017

hadde SIE 34.000 medlemmer mot 30.000 i 2022. Hovedårsaken til denne nedgangen er pandemien og etableringen av den afrikanske føderasjonen, som tidligere var med i SIE.

Lovendringer

Det kan foretas endringer i føderasjonsloven hvert tredje år. Nåværende føderasjonslov ble vedtatt i 2021, så først i 2024 vil det være mulig å fremme endringsforslag til loven. Det finnes en unntaksbestemmelse som ble brukt i 2023 og den endringen som skapte mest debatt, var det nye emblemet. Etter flere framsatte forslag ble det enighet om en ny formulering av artikkel 4: "The emblem of the Federation may be the one of Soroptimist International."

I vedtektene kan det gjøres endring hvert år og her hadde unioner og føderasjonsstyret v/lovkomiteen foreslått flere endringer. Mange av forslagene var for å rette opp uklarheter og/eller motsetninger i vedtektene og disse ble stort sett vedtatt enstemmig eller med et klart flertall. Norge hadde med støtte fra Danmark, Finland, Island, Sverige, Israel og Polen fremmet sitt forslag om å fjerne aldersgrensen på 75 år i artikkel 12 pkt 3. Forslaget ble nedstemt i 2022, men med en bearbeidet begrunnelse og god lobbyering, ble forslaget vedtatt med 37 mot 6 stemmer i 2023. Så nå er denne aldersdiskriminerende formuleringen fjernet fra vedtektene.

Enkeltsaker

Guvernørene skal fatte vedtak om tildelinger fra Scholarship Fund (SIE sitt utdanningsfond) og fra Action Fund (bidrag til prosjekter). Forslaget om tildelinger fra Scholarship Fund ble votert over digitalt tidligere i høst pga studieåret. Forslaget om tildelinger fra Action Fund ble vedtatt med 42 stemmer og midlene fordeles mellom 10 ulike prosjekter. Det ble også gjort en del endringer i vedtektene for Action Fund, Disaster and Recovery Fund, Scholarship Fund og Solidarity Fund.

Valg

Det ble valgt tillitskvinner til en rekke verv. Det var to kandidater til vervet som føderasjonspresident for 2026–2027 og det måtte to valgog ganger til før Sabine Reimann fra Tyskland var valgt. Norge er fortsatt representert i Scholarship Committee og Christina Duwe fra Ålesund fikk flest stemmer og er dermed leder av komiteen.

Fra venstre: Christina, Sabine og Grethe.

Andre saker

SIE President Carolien Demey satte fokus på krigene som nå pågår både i Europa og i midt-østen i sin tale. Det er en stor strøm av flyktninger, og det er viktigere enn noen gang

at vi konsentrerer oss rundt hvordan vi skal hjelpe. Vi må fordømme den urett som foregår.

SI Presidenten Maureen Maguire holdt innlegg om overgangen fra SI President's Appeal til SI Fund.

Det ble rapportert på SIE sine utviklingsmål 1–5. Vi fikk informasjon om nye klubber i 2022: 8 nye klubber hvorav 2 e-klubber.

Ett av høydepunktene var utdelingen av årets Best Practice Awards. Fullstendig informasjon om dette er tilgjengelig på SIE og Norgesunionen sine hjemmesider.

Guvernørmøtet ble avsluttet med høytidelig overrekkelse av presidentkjedet fra Carolien Demey til Hafdis Karlsdottir. Carolien ble takket for sin innsats gjennom to år. Til slutt holdt Hafdis tale om hva hun vil vektlegge i årene 2024–2025.

Fra venstre: Grethe, Britt, Randi og Birgitte.

Av Berit Knutsen, oppnevnt promotør for Istanbulkonvensjonen i SI Norway

Istanbulkonvensjonen fra A til Å

Avskaffe

Istanbulkonvensjonen skal fremme internasjonalt samarbeid med sikte på å avskaffe vold mot kvinner og vold i nære relasjoner, og det skal gis støtte og hjelp til organisasjoner og rettslige organ for et effektivt samarbeid om dette.

Beskytte

Statene som har ratifisert Istanbulkonvensjonen skal ved lovgivning treffe nødvendige tiltak for å verne alle offer mot ytterligere voldshandlinger. Tjenestetilbudet skal ikke avhenge av at offeret er villig til å melde eller vitne mot voldsutøveren.

Convention

Istanbulkonvensjonen viser til mange andre konvensjoner som regulerer menneskerettigheter, men denne konvensjonen er konkret på hvordan rettigheter må inn i nasjonalt lovverk og harmoniseres på tvers av landegrensene.

Datainnsamling

Partene forplikter seg til å utføre regelmessig innsamling av statistiske data om alle former for vold som er omfatta av denne konvensjonen. Det må gis støtte til forskning på alle former for vold, med sikte på å undersøke underliggende årsaker og konsekvenser, omfanget og hvor ofte dette fører til domfelling, og for å måle hvor effektive tiltakene er.

Etterforske

Partene skal bruke relevante internasjonale og regionale avtaler om

samarbeid i sivile og strafferettslige saker og ordninger for å etterforske eller straffefølgje handlingene som er påvist som straffbare etter denne konvensjonen.

Forebygge

For å forebygge strukturell diskriminering av kvinner må prinsippet om likestilling være bærende i lovgivning og praksis. Lovene som er diskriminerende, må avskaffes. Diskriminering må forbys, og det må brukes sanksjoner når det er aktuelt.

GREVIO

Overvåkningskomitéen GREVIO gjennomførte i 2022 den første evaluering av Norges implementering av Europarådets konvensjon om vold mot kvinner og vold i nære relasjoner.

Hjelpe

Gjennom lovgivning eller på annen måte, så skal det være nødvendige tiltak for å hjelpe offer med å restituere seg etter volden. Det kan være tjenester som juridisk og psykologisk rådgiving, økonomisk hjelp, husrom, utdanning, opplæring og hjelp til å finne arbeid.

Internasjonalt

Statene skal anstrenge seg for å forebygge vold mot kvinner i utviklingsprogram som de yter til tredjestater. I bilaterale og multilaterale avtaler med tredjestater, må det legges til rette for vern av offer.

Juridisk

Istanbulkonvensjonen erkjenner at gjennomføring av juridisk og reell likestilling mellom menn og kvinner er en nøkkelfaktor i arbeidet med å forebygge vold mot kvinner.

Krisesenter

Det skal ved lovgivning eller på annen måte treffes tiltak som er nødvendige for å opprette tilstrekkelig antall krisesenter, som kan gi trygge husrom til offer, og særlig kvinner og barna, og for å hjelpe dem på en proaktiv måte.

Likestilling

Det skal være alderstilpasset læremateriell om likestilling mellom kvinner og menn, om ikke-stereotype kjønnsroller, om gjensidig respekt, om ikkevoldelig konfliktløsning i mellommenneskelige forhold, kjønnsavhengig vold mot kvinner og retten til

personlig integritet. Det skal komme til uttrykk i formelle læreplaner på alle utdanningsnivå.

Menneskerettigheter

I Istanbulkonvensjonen skal «vold mot kvinner» forstås som et brudd på menneskerettighet og en form for diskriminering av kvinner. Det omfatter alle kjønnsavhengige voldshandlinger som fører til, eller kan føre til, fysisk, seksuell, psykisk eller økonomisk skade eller lidelse for kvinner. Det inkluderer trusler om slike handlinger, tvang eller vilkårlig tap av frihet, enten det skjer i den offentlige eller den private sfæren.

Nødvendig

Statene skal ved lovgivning eller på annen måte gjøre tiltak som er nødvendige for å sikre kriminalisering av forsettlig atferd som tvinger en voksen person eller et barn til å inngå ekteskap.

Opplæring

Statene skal sørge for, eller styrke egnet opplæring for de aktuelle fagpersonene som har å gjøre med offer eller gjerningspersoner for alle slags voldshandlinger, i forebygging og oppdaging av slik vold, i likestilling mellom kvinner og menn, i ofrene sine behov og rettigheter. Og man skal hindre sekundær «viktisering».

Politikk

Det skal være økonomiske og menneskelige ressurser for en tilfredsstillende gjennomføring av helhetlig politikk, tiltak og program med sikte på å forebygge og motvirke alle former for vold, også det arbeidet som

blir utført av ikke-statlige organisasjoner og sivilsamfunnet.

Risiko

Styresmakter må sikre at alle relevante etater gjennomfører en vurdering av faren for dødelig utgang, av hvor alvorlig situasjonen er, og risikoen for gjentatt vold. Risikoen må håndteres, og om nødvendig sørge for samordna trygghet og støtte.

Samtykke

Et samtykke må gis frivillig, som et resultat av vedkommende person sin frie vilje.

Tiltak

Det var behov for en egen konvensjon som tar opp i seg elementene fra rettspraksisen og klargjør i form av tiltak hvordan statene kan sørge for implementering av rettigheter.

Ulikhet

Istanbulkonvensjonen erkjenner at vold mot kvinner er et uttrykk for historisk ulikhet i maktforholdet mellom kvinner og menn, som har ført til at menn har dominert og diskriminert kvinner, og tatt muligheten for framgang fra kvinnene.

Verne

Istanbulkonvensjons formål er å verne alle kvinner mot alle former for vold

www

Søk opp handlingsplanen «Frihet fra vold», som er regjeringens handlingsplan for å forebygge og bekjempe vold i nære relasjoner 2021–2024. Handlingsplanen inneholder 82 tiltak for å

styrke innsatsen mot denne kriminaliteten ytterligere.

Xparte – Ex officio

Det skal være etterforskning eller straffefølgelse av handlinger. Det skal ikke avhenge av om offer har anmeldt eller ikke, eller om offer har trukket tilbake forklaringen eller klagen.

Ytring

I samarbeid med aktører fra det private næringslivet skal man sikre at barn, foreldre og lærere er forberedt på og kan håndtere et informasjons- og kommunikasjonsmiljø som viser fornedrende innhold av seksuell eller voldelig art og som kan være skadelig.

Ære

Kultur, skikker, religion, tradisjon eller «ære» kan ikke rettferdiggjøre en voldshandling som er definert i Istanbulkonvensjonen.

Økonomi

Det er en generell plikt i Istanbulkonvensjonen å styrke stilling og økonomisk selvstendighet for kvinnelige voldsoffer.

År

Definisjonen av «kvinne» i konvensjonen omfatter også jenter som er under 18 år gamle.

Kilde:

<https://lovdata.no/dokument/TRAKTAT/traktat/2011-05-11-22?q=istanbul%20konvensjonen>

Av Frid Gurine Løkken (president) og Nina Nøstvik, SI Svolvær

Synlighet i lokalmiljøet – viktig for rekruttering!

For 2 år siden observerte Nina noen flotte, energiske damer kledd i gul refleksevest med logoen til Soroptimistene og teksten Soroptimist i arbeid. De raket i en park i Svolvær. Tenk så innbydende å komme til en velstelt park, både for innbyggere og alle besøkende.

Nina tenkte: «wow så utrolig flott tiltak!» De imponerte henne! Disse damene hadde virkelig fortjent en kopp kaffe og deilig hvetebrød for innsatsen.

Nina skjønnte ikke hvem disse damene representerte. Hadde aldri sett logoen eller hørt om soroptimistene. Hun tok et bilde, googlet og fant hjemmesiden til Norgesunionen. Etter det tok hun selv kontakt med en av disse soroptimist-damene, en hun kjente. Gjennom henne ble Nina introdusert for SI Svolvær Soroptimistklubb og ble deretter vervet i november 2022. Hun følte seg veldig velkommen fra første dag. Å bli medlem av klubben har gitt henne et nettverk hun ellers ikke ville hatt.

Dette var Nina sitt første møte med soroptimistene. Etter hvert fikk hun en ide som hun presenterte på et møte, «hvorfør ikke kontakte lokalavisen, for å informere om at vi finnes.» Svolvær er en liten plass, og klubben har god kontakt med pressen.

Den 28.april 2024 kom artikkelen på trykk i Vågan avis om SI Svolvær. Tre personer representerte klubben, derav presidenten og det yngste medlemmet.

Der ble det informert om hvem vi er, hva vi står for og hva som gjøres både lokalt, nasjonalt og internasjonalt. I samme artikkel blir det også uttrykt et ønske om flere medlemmer. Overskriften ble: «Vi ønsker oss flere medlemmer, og vi vet dere finnes der ute.»

Historien om Ninas møte med soroptimistene, viser hvor viktig det er at vi er synlige i lokalmiljøet for at vi skal rekruttere nye medlemmer. Svolvær Soroptimistklubb har en dag hver vår der vi er med på å gjøre byen vår klar til vår og sommer.

Den 28.april 2024 kom artikkelen på trykk i Vågan avis om SI Svolvær. Tre personer representerte klubben, derav president og det yngste medlemmet.

Der ble det informert om hvem vi er, hva vi står for og hva som gjøres både lokalt, nasjonalt og internasjonalt. I samme artikkel blir det også uttrykt ønske, om flere medlemmer. Overskriften ble: «Vi ønsker oss flere medlemmer, og vi vet dere finnes der ute.»

Bilde fra mitt opptak i klubben og soroptimist i arbeid. Benedicte Tekle til venstre Nina Nøstvik i midten Frid Gurine Løkken, president

Svolvær soroptimistklubb arbeid i parken.

NYHETER

- Vi ønsker oss flere medlemmer og vi vet at dere finnes der ute

Tre damer fra Svolvær Soroptimistklubb kommer inn døren. Med klar tale. De ønsker seg flere medlemmer.

Ragna Nordvik
ragna@svolvaer.no

«Vi er en global organisasjon for kvinner... Vi ønsker oss flere medlemmer...»

Er en internasjonalt organisasjon

Utdanning i 18 med prosa

FAKTA

KORT OM SOROPTIMISTENE

Soroptimist Internasjonale (SI) er en verdensomspennende organisasjon for kvinner og ble etablert i 1921. Mer enn 200 millioner medlemmer i 122 land er i verdens største sammenslutning av kvinner.

Norge ble medlem av soroptimistene i 1939 og består i dag av 14 klubber med omkring 1200 medlemmer. Svolvær Soroptimistklubb ble startet 1. april 1982. De er en partipolitisk og religionstrettslig organisasjon, og har riksforsamling i Oslo.

Følgende artikler oppsett lever de opp på medlemmer:

- La oss være opptatt i samarbeid og ikke være 10 tryk og berolige.
- La oss være vilige til å hjelpe og lære, la oss alltid sette oss høyt mål.
- Og la oss vårt arbeid med verdighet og under annen.

10 klubber var det første som fikk status som SI-klubb. De første klubbene ble etablert i 1921. De første klubbene ble etablert i 1921. De første klubbene ble etablert i 1921.

SI er en global organisasjon for kvinner... Vi ønsker oss flere medlemmer... Vi ønsker oss flere medlemmer... Vi ønsker oss flere medlemmer...

«Vi er en global organisasjon for kvinner... Vi ønsker oss flere medlemmer...»

«Vi er en global organisasjon for kvinner... Vi ønsker oss flere medlemmer...»

«Vi er en global organisasjon for kvinner... Vi ønsker oss flere medlemmer...»

Avisartikkel fra Vågan avis, 28. april 2024.

Av Ann-Eli Kalvøy Eikrem, Kristiansund Soroptimistklubb

«DET MANGLENDE LYSET»

av Nino Haratischwili

Boken kom ut på norsk i 2023, og er oversatt av Ute Newmann

Nino Haratischwili er en georgisk-tysk regissør, dramatiker og forfatter. Hun har mottatt mange priser for sine skuespill, iscenesettelser og bøker. Hun er født i 1983 i Tblisi, men flyttet som ungdom til Tyskland sammen med sin mor.

«Det manglende lyset» er en roman fra Georgia om krig, kjærlighet og vennskap mellom 4 unge jenter. Handlingen starter på slutten av åtti-tallet, i et Georgia som etter Sovjetunionens fall er preget av borgerkrig, statskupp, korrupsjon og anarki. Rivaliserende gjenger, organisert kriminalitet, sult, drap, voldtekter og tvangsekteskap er en del av hverdagen for folk.

Fire unge jenter vokser opp i en leiegård i hovedstaden Tblisi, og vennskapet deres starter når de er 14 år, og de holder sammen i tykt og tynt i mange år.

Dina er en ledertype som de andre ser opp til, som gjør hva hun vil og har sterke meninger og står for dem. Ira er klok og fornuftig, i utgangspunktet

en outsider, men blir en av vennegjengen. Nene er den romantiske av dem, og niese av en av byens mektigste kriminelle. Keto er historiens forteller, og vokser opp i bygården sammen med far, en bror og to bestemødre.

Vi får lese om hvordan de takler hverdagen, skolegang og senere jobber i en by der det er kaotiske tilstander, der brødre og kjærester er innblandet i kriminalitet og narkotikahandel, og de ser venner bli utsatt for vold og hevnaksjoner.

Midt opp i alt dette er vennskapet til jentene sterkt, de holder sammen og prøver å leve livet så godt de kan. Til slutt er det et utilgivelig svik og det tragiske dødsfallet til en av dem som skiller deres veier, og de havner på forskjellige steder i verden.

I 2019 møtes tre av dem igjen på åpningen av en utstilling av fotografier tatt av deres avdøde venninne. Når de ser på bildene, ser de tilbake på sin egen og også hjemlandets historie. Er vennskapet fortsatt viktig for dem, og kan de legge vonde opplevelser bak seg?

Boken er på 697 spennende sider, med mange detaljer. Mye å lære om historien til Georgia, og veldig interessant med tanke på at dette foregikk i vår ganske nære fortid, og ikke så veldig langt unna. Livet i Georgia var ganske annerledes på nitti-tallet enn det var her i Norge, det er som to forskjellige verdener.

Jeg likte denne boken veldig godt, og vil samtidig også sterkt anbefale en annen bok av samme forfatter som kom ut på norsk i 2021. Den heter «Det åttende livet (til Brillka)» og er en slektsroman som følger kvinnene i en familie i Georgia gjennom flere generasjoner fra begynnelsen av 1900-tallet. Det var den boken som gjorde forfatteren verdensberømt.

MIN BOK er en spalte der medlemmene kan presentere egne leseropplevelser. Det fungerer som en stafett der innsenderen sender «stafettpinnen» videre til neste klubb/medlem for det kommende nummer.

Stafettpinnen sendes videre til
Kirsten Myklebust, SI Trondheim Syd.

Redaksjonen

Brannkonstabel/redningsdykker

For å bli brannkonstabel må man få jobb som vikar eller aspirant i et brannvesen. Der gis det internopplæring som avsluttes med et 8-ukers kurs på Brann- og redningskolen (Grunnkurset). Et nytt studietilbud, Brann, redning og samfunnsikkerhet, er en toårig grunnutdanning på heltid med oppstart 2024 i Tjeldsund kommune, Nordland.

Emma Ward Myran (30 år) og Andrea Gravdehaug (27 år) er ansatt i Trøndelag brann- og redningstjeneste (TBRT) som brannkonstabler i beredskapsavdelingen. TBRT har som hovedoppgave å redde liv, helse, miljø og verdier. Det gjør de både gjennom rask innsats når alarmen går, men også ved å forebygge uønskede hendelser. Det er vel 300 ansatte fordelt på fire avdelinger: Feieavdelingen, forebyggende avdeling, beredskapsavdelingen og administrasjonsavdelingen.

Redaksjonen hadde et hyggelig møte med to svært reflekterte unge damer som trives godt med både arbeidsoppgaver og kolleger.

Det var ikke gitt på forhånd at noen av de to skulle få en yrkeskarriere i brannvesenet.

EMMA har gjennomført førstegangstjeneste i forsvaret, utdannet seg deretter som vernepleier og har yrkeserfaring fra psykiatrien. Etter hvert ønsket hun noe annet, og søkte seg inn på aspirantopptak som brannkonstabel. TBRT fremmer mangfold og kompetanse ved ansettelse, og psykisk helse var i fokus det året Emma ble ansatt. Hun har jobbet noen år som brannkonstabel i beredskapsavdelingen. Der har

hun deltatt i utrykninger ved brann, ulykker etc. som del av et team. Etter at hun ble gravid og fødte et barn for ca. et år siden, ble hun satt i rotasjon i en periode på to år ved forebyggende avdeling. Arbeidet der består mye av brannteknisk saksbehandling. Etter de to årene med hospitering, skal hun tilbake i aktiv tjeneste ved beredskapsavdelingen.

ANDREA tok også førstegangstjeneste i forsvaret. Der ønsket hun å bruke muligheten til å lære noe mer enn «vanlige» ferdigheter som en soldat i førstegangstjeneste normalt opparbeider seg. Hun tok derfor et røykdykkerkurs og forsvarets brannskole. Deretter jobbet hun som brannkonstabel som en del av førstegangstjenesten, før hun ble ansatt ved TBRT.

Nå har Andrea nettopp fullført en desentralisert toårig videreutdanning som redningsdykker ved Dykkerutdanningen i Bergen. Mesteparten av dykketeorien har vært i Bergen, mens den praktiske delen er gjennomført ved TBRT. Andrea er en av to kvinnelige redningsdykkere i beredskapsavdelingen som har ca. 120 ansatte.

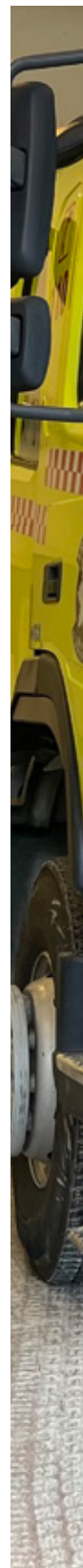
Det er mangel på redningsdykkere i Norge, og området som TBRT skal dekke, strekker seg fra Mørkysten til

Nordland. Etaten har også hatt redningsoppdrag i Sverige. Ved oppdrag brukes det både båt, helikopter og bil, alt etter oppdragets omfang og avstand. En dykker skal kunne utføre redningsdykk på en sikker måte til en dybde av ca. 30 meter.

Både Emma og Andrea trives veldig godt som brannkonstabler. Jobben kan til tider være krevende både fysisk og psykisk. De møter mange tragiske menneskeskjebner både ved brannutrykninger, trafikk- og drukningsulykker. TBRT blir stadig bedre på debriefing satt i system. Fordi utrykninger ofte involverer andre etater som politi og helsevesen, er det vanlig å kommunisere på tvers av etatene der det er naturlig.

Det kreves allsidig kunnskap for å utøve yrket som brannkonstabel, noe som kan være krevende. For å kunne holde seg oppdatert til et nødvendig nivå, er det vanlig å sette opp et årshjul med modulbaserte øvelser for å se hva man må jobbe mer med.

Ved Trøndelag Brann og redningstjeneste ser det ut til at de tar godt vare på sine kvinnelige brannkonstabler. Emma og Andrea trives veldig godt, føler seg likebehandlet med sine mannlige kolleger og anbefaler absolutt at kvinner vurderer en yrkeskarriere i brannvesenet.

Emma Ward Myran

Andrea Gravdehaug

Redaksjonen

Gravferdskonsulent

En rolig, lun atmosfære og vakre omgivelser er det man blir møtt av ved første besøk i de relativt nye lokalene hos Svanholm & Vigdal Gravferd i Trondheim. Soroptima har avtalt et møte med Ingunn Walle (39 år), som er gravferdskonsulent. Kjønnsbalansen i yrket er ikke nødvendigvis veldig skjev, men kunnskapen om hva en gravferdskonsulent gjør, er ikke godt kjent ute i samfunnet.

Ingunn har en allsidig bakgrunn. Hun er utdannet frisør, men har også jobbet i bank og som kirketjener. Det var sistnevnte arbeid som fikk henne til å ønske seg til jobben hun har i dag.

Det kreves ingen spesifikk utdanning for å bli gravferdskonsulent. Vanligvis begynner man å jobbe sammen med en erfaren konsulent i ca. 2 år, der prinsippet er «learning by doing». Deretter kreves det kurs for å kunne jobbe selvstendig i yrket.

Gravferdskonsulentene har et allsidig yrke, og de møter mange mennesker i sårbare faser av livet.

Arbeidsdagen starter alltid med et felles møte for å planlegge dagen. Ingunn går i en turnus som starter fredag kl. 15.30 og avsluttes neste fredag kl. 08.00. De ansatte jobber alltid to og to på oppdrag, og det er et veldig godt kollegafellesskap.

Arbeidsoppgavene er bla. henting av døde både på sykehus, i naturen, hjemme eller på offentlige steder og arbeidsplasser. Det er et utstrakt samarbeid med politi- og brann-

etaten. Ved utkalling til ulykker der personen er erklært død, eller ved selvdrap, er det gravferdskonsulentenes oppgave å hente den døde. Unntak kan være dersom situasjonen krever obduksjon.

Stell av lik er også en del av det en gravferdskonsulent må kunne. I Ingunns firma er det to faste personer som normalt har denne oppgaven, men på enkelte vakter er det også en av hennes arbeidsoppgaver.

Ved spørsmål om hva som er det beste ved denne jobben, svarer Ingunn at det er fint å stå i kulissene når et levd liv skal hedres og æres. Da er det så viktig å tilrettelegge for at arrangementet blir i tråd med avdødes liv og de pårørendes ønsker. «I jobben min kan jeg spørre de som sørger, hva kan jeg hjelpe deg med? Da får jeg hjelpe til med det praktiske, og det gir en god følelse», sier Ingunn.

De største utfordringene er ved traumatiske dødsfall, både ved store ulykker og når det er barn involvert. Da er det godt å ha gode kolleger som samtalepartnere til å bearbeide det man opplever.

Ingunn Walle

Av Gaby Syversen, SI Trondheim Syd, med bidrag fra Solveigs familie

Soroptimist og pioner, Norges første kvinnelige sivilingeniør innen Elkraft sterkstrøm fra NTH, Solveig Ødegaard

Solveig Ødegaard (foto Gaby Syversen)

**Solveig Ødegaard, pikenavn
Gjelsvik, ble født i Bergen
27.09.1924.**

**Hun døde i Trondheim 31. mars
2022, 97 år gammel.**

Solveig gikk på Holen skole, deretter på middelskole for piker og tok realgymnas på «Katten», Bergen Katedralskole. Det var 4 piker i klassen da hun tok artium i 1944. Med meget gode karakterer søkte hun på diplomingeniørutdanningen i Trondheim. Etter praksisår hos Sverre Munch AS og Bergen Lysverker, begynte hun høsten 1945 på studiet elektrosterkstrøm. Som første kvinnelige sivilingeniør innen sterkstrøm fra NTH, ble hun uteksaminert våren 1950.

Hennes første jobb var for Siemens AS i Trondheim. Hennes oppgaver var å prosjektere og organisere bygging og igangsetting av kraftforsyningsanlegg, der hvert prosjekt var skreddersøm. I 1952 var hun med på å kjøre i gang sitt første vannkraftverk, Rottenvik i Lyngen. Hun var da gravid med sitt første barn. Solveig hadde i 1948 giftet seg med Leif Ødegaard, også siv.ing. De fikk 3 barn, i 1953, 1955 og 1962. Solveig jobbet hele tiden på Siemens, bortsett fra 1958-60, da hennes mann Leif bygget havn og vannverk i Assab, Eritrea. Da hadde hun permisjon fra jobben i Siemens og ansvaret for familien.

Tilbake i Trondheim gjenopptok Solveig arbeidet ved Siemens, og hun fikk gradvis mer administrasjon og oppgaver med ressursplanlegging. I 1982 fikk Solveig Norges Vels medalje. Hun hadde full jobb til hun gikk av med pensjon i 1991.

Solveig var Chartermedlem i SI Trondheim Syd (1967), og hun hadde flere verv i klubben.

I 2012 startet SI Trondheim Syd et prosjekt til støtte for Døveskolen i Keren, Eritrea.

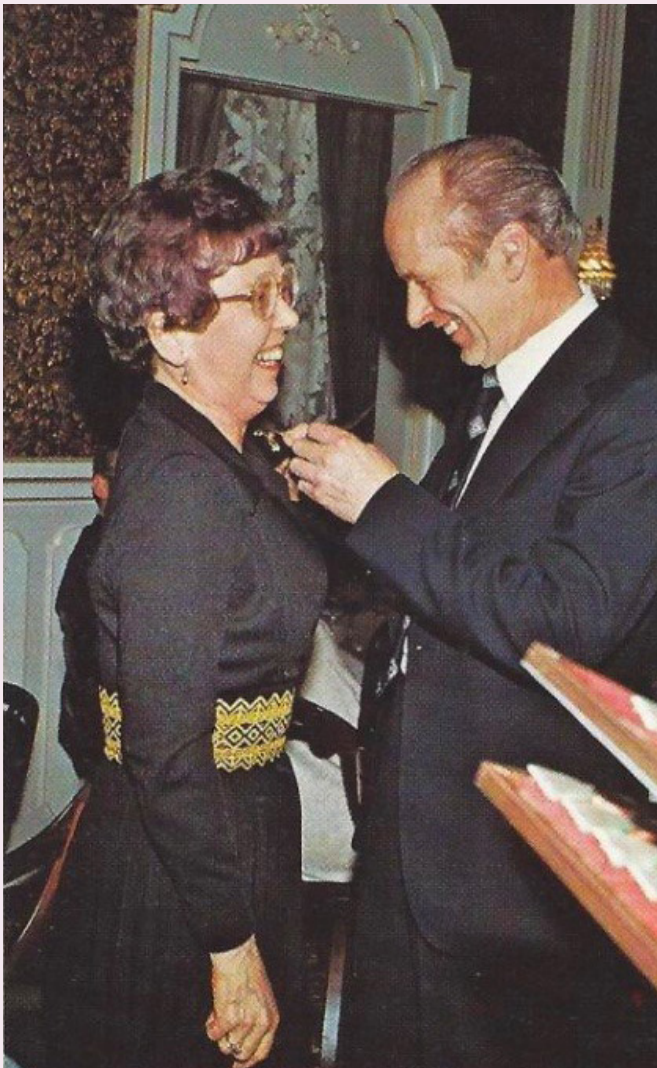
Solveig delte sine erfaringer fra Etiopia og reiser i Keren og Asmara med oss.

Hennes mann, Leif gikk bort i 2012. Hun kjøpte seg da en ny liten bil med automatgir. Da hun brakk lårhalsen, var det snø og glatt i Trondheim, men Solveig trente på å gå i garasjen i terrasseblokken der hun bodde. Hun fant alltid en utvei, og ga aldri opp.

Et av Solveigs barnebarn har alltid sett spesielt opp til bestemor og hennes liv og yrkeskarriere. Hun har «med et glimt i øyet» sagt at hun nå tar ansvar for at noen i familien følger Solveigs spor, da hun valgte å ta sivilingeniørutdanning ved NTNU; ikke sterkstrøm, men teknisk geofag.

Solveig hadde et rolig og behagelig vesen. Hun likte ikke å bli gjenstand for oppmerksomhet. Solveig hadde god kjennskap til lover og bestemmelser i Soroptimist-organisasjonen, noe som var til stor hjelp når vi lurte på hvordan saker skulle behandles.

Det var en glede å ha henne som medlem i klubben.

Solveig mottar Norges Vels medalje

Hovedbygget NTH / NTNU

Solveig besøker vennskapsklubben i Assens (DK)

Redaksjonen

Sivilingeniør innen Elkraft (sterkstrøm)

Soroptima-redaksjonen har snakket med **Rakel Utne Holt (34 år)** som er Overingeniør innen Elkraft ved Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE).

Rakel Utne Holt

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) ble grunnlagt i 1921 og er i dag underlagt Energidepartementet. NVE forvalter Norges vann- og energiresurser, behandler alle konsesjons-søknader som gjelder kraftverk og nettanlegg i Norge, og leder den nasjonale beredskapen for landets kraftforsyning.

NVE har en sentral rolle innen skredforebygging og beredskapen mot flom- og vassdragsulykker, Departementet er engasjert i forskning og internasjonalt samarbeid innen sine fagfelt.

Rakel er sivilingeniør i El-kraft fra NTNU. Hun startet på Elektro-studiet etter eksamen fra videregående skole og førstegangstjenesten i forsvaret. Hun valgte studieretningen «Energi og miljø» hvor det i 2012 var hele 33 % kvinnelige studenter. I tiden før 2008, da studieretningen het «Sterkstrøm», var kvinneandelen sjeldent over 20 %. Rakel forteller at hun i starten av sitt «miljø-studium» undret seg over at forelesningene i vesentlig grad dreide seg om turbiner, elektriske kretser og flyt av strøm. Det tok litt tid før hun innså at utdanningen var direkte rettet inn mot kraftforsyningen i Norge.

Hennes masteroppgave resulterte i et tilbud om en av to «EnergiTrainee»-stillinger ved SINTEF Energi. Dette innebar å jobbe 8 måneder ved forskningsavdelingen i SINTEF, 8 måneder i et nettselskap, og 8 måneder i et statlig forvaltningsorgan. Rakel trivdes meget godt, lærte mye og fikk gode kontakter ved alle de tre arbeidsplassene. Hun valgte til slutt å jobbe i NVE, mye på grunn av beliggenheten, Oslo.

I dag leder Rakel et nasjonalt prosjekt som skal digitalisere planprosessen for utviklingen av strømmettet i Norge. I sitt prosjekt samarbeider hun tett med Statnett og andre nettselskaper som bygger og drifter strømmettet i Norge. Hun jobber i NVEs avdeling for «Energi og konsesjon» hvor kvinneandelen blant de 150 ansatte er ca. 60%. Av NVEs 700 ansatte er det ca. 50 % kvinner.

På direkte spørsmål fra redaksjonen sier Rakel at hun aldri har opplevd verken fordeler eller ulemper ved å være kvinne på sin arbeidsplass. Jobben motiverer henne, og hun trivdes bedre og bedre ved nærmere bekjentskap.

Redaksjonen

Professor i Computer Engineering

Redaksjonen har snakket med **Anne Cathrine Elster (61 år)** som er professor i «Computer Engineering» ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU).

Computer Engineering er et fagområde som absolutt ikke tiltrekker seg kvinner. Studiet har vanligvis mellom en og fire kvinner blant sine 70 studenter. Selv maskinlinjen har flere kvinnelige studenter enn oss, forteller Anne Cathrine.

Under oppveksten i Porsgrunn bodde familien flere år i afrikanske land hvor norske barn fikk undervisning på engelsk. Språket var derfor intet problem da hun etter videregående fikk et stipend fra «Norge-Amerikaforeningen» for å studere ett år i USA. Hun havnet tilfeldig ved Universitetet i Oregon, hvor hun valgte fag som var helt ukjente for henne, fag som Data og «Computer science» (programmering), fag som på den tiden (1981) ikke ble undervist på videregående skole i Porsgrunn.

Etter ett år var datainteressen vekket. Hun interesserte seg ikke bare for programmering, men for hvordan datamaskiner er bygget opp og fungerer, hvordan signaler fra ulike kilder kan omformes til bilder i en datamaskin. For eksempel når signal fra en ultralyd-undersøkelse skal oversettes til bilder på en dataskjerm.

Det ene året ble etterfulgt av mange år, og til slutt en doktorgrad i «Computer

Engineering», et matematikktungt ingeniørfag, som ble hennes «hjertebarn», sier Anne Cathrine.

Fagfeltet «Computer Engineering» har stor innvirkning på samfunnet, men feltet er fattig på kvinnelige rollemodeller. Hennes erfaring fra manddominerte miljø som ung, hadde vært sommerjobber som sjauer på kaia for Norsk Hydro. Som konkurranse-svømmer mestret hun tyngre løft enn miljøet forventet, noe som ga henne respekt.

Det var ganske andre utfordringer, med hensyn til kjønn, hun møtte i et større amerikansk firma. Hun fikk lett jobb som nyutdannet, ivrig forsker. Det gikk imidlertid ikke lang tid før hun oppdaget at industrien hadde andre planer for henne enn faglige forskeroppgaver. Hun opplevde å bli brukt politisk som firmaets kvinnelige alibi.

Da NTNU i 2001 skulle videreutvikle sin fagportefølje innen Datateknikk, valgte Anne Cathrine å dra tilbake til Norge med mann og barn. Hun er i dag professor ved Fakultet for informasjonsteknologi og elektroteknikk. Det er 17 faglærere i hennes faggruppe, den eneste faggruppen på hele NTNU med kun en kvinnelig faglig ansatt.

Anne Cathrine Elster

Hennes lodd blir dermed å sitte i en rekke råd og utvalg, som f.eks. NTNU styret, Fakultets styre og ansettelses utvalg, samt ha nasjonale verv.

Anne Cathrine samarbeider med forskere innen fysikk, medisin, oljegass, og geofysikk. Teknologien som hennes faggruppe er ledende innen, kan benyttes på mange felt, blant annet til å forutse skred og jordskjelv. Teknikker de tidligere benyttet for å registrere olje, benyttes i dag også til å registrere hvalers aktivitet i havet.

Anne Cathrine har opprettet flere emner innen datamaskinlære. Populære emner som årlig velges av opptil 120 studenter fra ulike studieretninger ved NTNU. Så langt har hun maksimalt hatt seks jenter per kull. Jentene får lett jobb, men Anne Cathrine lurer av og til på om jentene får de riktige arbeidsoppgavene på sin arbeidsplass.

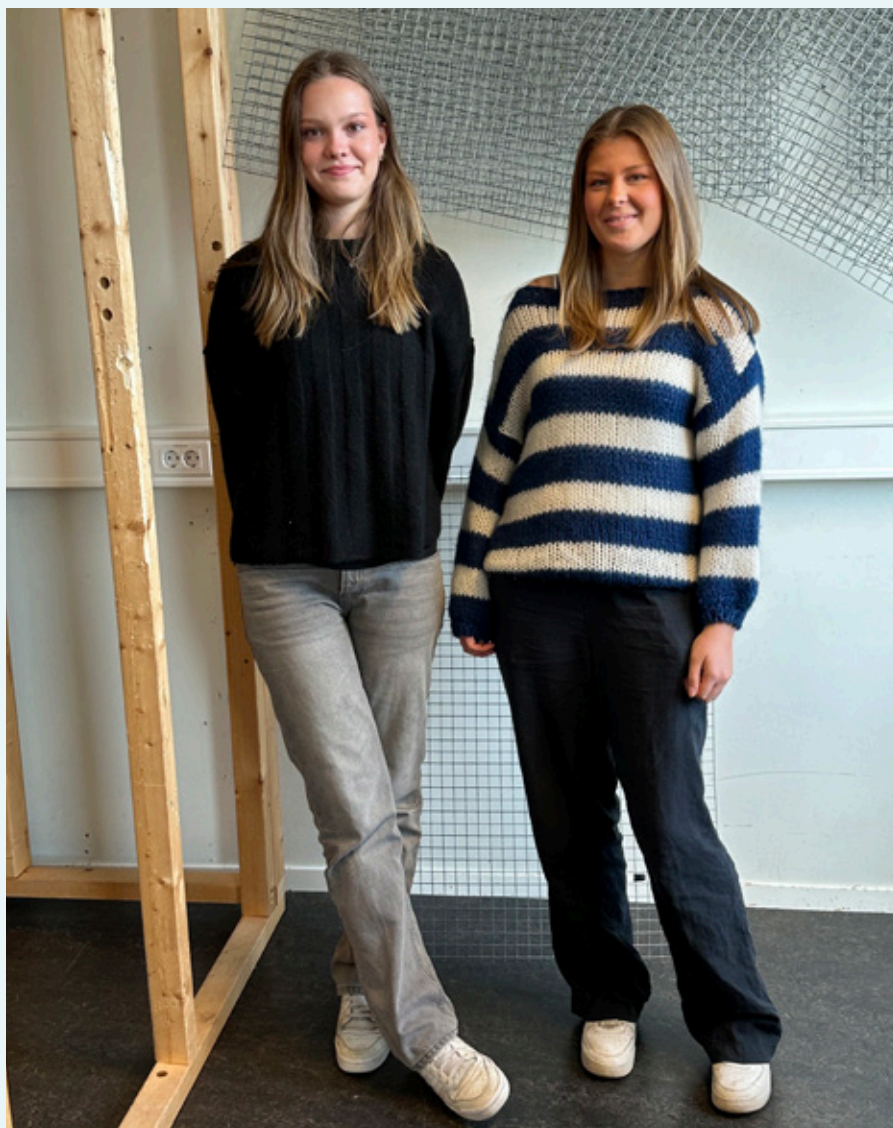
Redaksjonen

Jenter og yrkesfaglig utdanning

– utdanningsvalg til mannsdominerte yrker

Våre intervjuobjekter under bladets TEMA, representerer et lite utvalg av kvinner som jobber innen det som kan defineres som utradisjonelle yrker. På enkelte fagområder virker det som kjønnsbalansen er i ferd med å jevne seg ut, mens det fortsatt er et godt stykke igjen innen andre områder, for eksempel innen «Computer Engineering».

Hvordan står det til med rekruttering av kvinner til yrkesfaglig utdanning på studieretninger som tradisjonelt har vært dominert av menn? Vi avtalte et møte med fagleder ved utdanningsprogram for Elektro og datateknologi, Jan Inge Pedersen, ved Strinda Videregående skole i Trondheim

Pedersen sier at det er få jenter som søker seg til fagfeltet, men at det jobbes aktivt med rekruttering, spesielt på nett. Her legger de vekt på informasjon om jentenes trivsel og deres omtale av skolehverdagen. Skolen oppfordrer sine kvinnelige elever til å spre informasjon om utdanningen via sine kanaler.

Læringsbedrifter er svært positive til å ta imot jenter, så jentene er så godt som sikret lærlingeplass dersom de fullfører det teoretiske og obligatorisk opplegget på skolen.

Skolen har fortsatt noen utfordringer i arbeidsmiljø saker angående fasiliteter som garderober etc.

Redaksjonen har intervjuet fire jenter som snart skal avslutte første skoleår (VG1) ved Yrkesfag, utdanningsprogrammet Elektro og datateknologi. Jentene hadde litt ulike motiver for å velge elektrofag som utdanning. Et felles motiv var at de ikke ønsket å ta

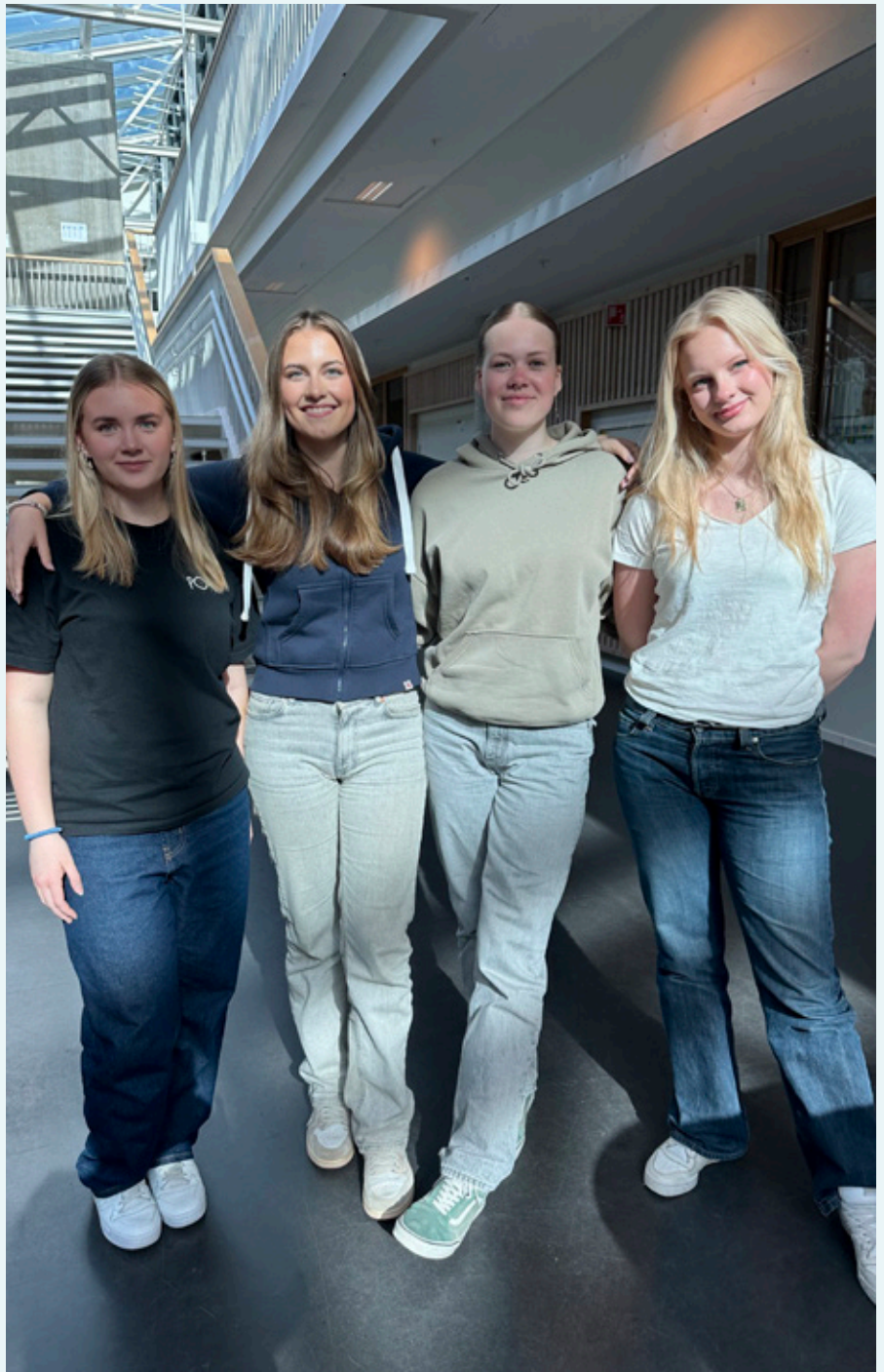
studiespesialisering, og de ble alle derfor litt overrasket over hvor mye teori de må lære det første skoleåret.

Teori til tross, alle fullfører nå første skoleår og søker «Elenergi» andre studieår (VG2). De føler seg nokså sikre på å få lærlingeplass etterpå. En av jentene tenker å ta påbygging og ser for seg en videre karriere på båt.

På VG2 er det ved utdanningen fire jenter der to går på automatisering og to på elektrofag. Vi snakket med de to sistnevnte som synes de har fått mer fordypning innen sitt spesifikke yrkesvalg det siste året. De har vært i praksis i en bedrift, og opplevde derved at de fikk mer spesialisering. Begge har fått lærlingeplass og gleder seg til å gå ut i arbeidslivet og fordype seg i fagfeltet de har valgt.

Jentene sier de trives godt på skolen selv om oppgaver og undervisning var noe mer krevende enn forventet. De har tett kontakt med hverandre, og føler seg ivaretatt som enkeltpersoner og som gruppe. Det kan være noen utfordringer i større grupper, men de gir inntrykk av å være positive til å ta utfordringer og se mulige løsninger.

Det jobbes fra skolens side med å arrangere sammenkomster med jenter fra yrkesfag på tvers av fagutdanningene, og det oppleves svært positivt.

Ved Jezzamine Faye Martinsen og Bjørgunn Sivesind Strebel

Distriktsmøte i Distrikt Øst 1

Sarpsborg Soroptimistklubb ønsket velkommen til distriktsmøte på Borregaard Hovedgård torsdag 18. april. 65 kvinner deltok på distriktsmøtet. Møtet startet med en nydelig koldttallerken. Margareth Olseng fra organisasjonen NORGAM hadde kveldens hovedinnslag. Hun fortalte engasjert om «Helsehjelp og glimt fra livet i Gambia». Per Kristian Fodstad,

65 kvinner fant veien til distriktsmøte for Distrikt Øst 1 på Borregaard Hovedgård i Sarpsborg

med mange års erfaring fra Borregaard og Hovedgården, sørget for at vi fikk et historisk innblikk i Sarpsfossens og Borregaards historie, og familien Kjerkreit ved pappa Halvor og datter Signe vartet opp med vakker musikk. Unionspresident Karin

Unionspresident Karin Dahlberg Pettersen snakket om planene framover

Dahlberg Pettersen fra Halden holdt innlegg om planer framover. Neste år går stafettpinnen videre til Rygge Soroptimistklubb.

Margareth Olseng fra NORGAM holdt kveldens hovedforedrag «Helsehjelp og glimt fra livet i Gambia»

Redaksjonen

Tema for dette nummeret er Kvinner i utradisjonelle yrker. Vi presenterer en pioner og et utvalg kvinner som i dag jobber i mannsdominerte og utradisjonelle yrker.

Til slutt får vi noen helt unge jenters betraktninger og opplevelser i forbindelse med valg av utdanning til et tradisjonelt mannsdominert yrke.

En stor takk til alle bidragsytere for stoff til bladet!

God sommer!

Janne, Marit, Randi og Åse

Redaksjonen

SI Trondheim arrangerte distriktsmøte 1. juni

Tre klubber og 20 medlemmer deltok. Tradisjonen tro startet møtet med lystenning og appell. Distriktskontakt Anne Margrethe Wessel snakket bl.a. om det positive med fysiske møter. Hun foreslo at møtetidspunkt heretter velges slik at de mange aktiviteter i mai-juni unngås.

Handlingsplanen, rekruttering og fornyelse av ord brukt i soroptimistsammenheng (bl.a. ekstensjon), ble tatt opp. Planen for en ny inndeling av distriktene ble diskutert i grupper.

Rekruttering ble som vanlig et tema. En felles vervekampanje nasjonalt og regionalt er en mulig vei å gå. God kontakt mellom distriktskontakter og ekstensjonsansvarlige er viktig. Betydningen av inkludering for å beholde medlemmer ble påpekt. Alle inviteres inn i aktiviteter/prosjekter. Det skal føles givende å være soroptimistmedlem. Klubbene orienterte om egne aktiviteter.

SI Stjørdal har arrangert et informasjonsmøte om «soroptimistgjerningen» for å rekruttere nye medlemmer. Resultatet ble fire nye soroptimister til klubben. Mari Elin Øksendal fra SI Trondheim orienterte kort om e-klubber. I dag er 8-10 e-klubber i oppstartsfasen i Europa. SI Norge håper at «E-club SI Norway» blir chartret i 2024.

Prosjektet «Grenseløst vennskap», er et samarbeid mellom de to klubbene i Trondheim. Ukrainske damer i alderen 55+ inviteres til ulike aktiviteter og arrangementer. Dette blir godt mottatt av ukrainerne, og for soroptimistene er det meningsfullt å delta i et fellesprosjekt.

Det kulturelle innslaget under distriktsmøtet var derfor «ukrainsk». Ukrainsk forening i Trondheim ble dannet i 2018. Foreningens leder, Olga Mosand, holdt et foredrag om landets historie, språk, kultur, næringsgrunnlag og levestandard. Språket er både ukrainsk, russisk, polsk og ungarsk. Alle ukrainere lærer russisk på skolen. I tillegg til språket, synes ukrainere i Norge, at det kan være utfordrende med nordmenns angst for å støte noen. Ukrainere er ikke konfliktsky. De har et sør-europeisk temperament, og ønsker direkte tale med tydelig beskjed om hva som er bra og ikke bra.

Lystenning, fra venstre Cristina Loennechen, Bjørg Troøyen, Wenche Dahl, Anne Margrethe Wessel

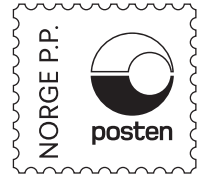
Klesdraktene har tradisjonelle broderier utført av bestemor, med symboler for ønske om et godt liv, kjærlighet og lykke.

Fra venstre: Olga og fire ukrainske damer som opptrådte med sang og folkedans.

Returadresse:

Soroptima
v/ Åse Lie
Østre Berg 32
7050 Trondheim

Soroptimist International støtter de globale bærekraftsmålene

Bærekraftsnålen kan kjøpes hos Karianne Fredheim i SI Borge for kr 100,-. Epost: kariannefredheim@yahoo.no

Aktuelle nettsadresser:**Stoff til Soroptima sendes til:**

soroptima@soroptimistnorway.no

SI Norgesunionens nettside:

www.soroptimistnorway.no

Soroptimist International

www.soroptimistinternational.org

Facebook

www.facebook.com/SoroptimistNorway

Soroptimist Project Matching

www.soroptimistprojects.org

Fokus (Forum for kvinner og utdanningsspørsmål)

En paraplyorganisasjon støttet av 48 norske kvinneorganisasjoner. Jobber for å bedre kvinners rettigheter og likestilling internasjonalt.

www.fokuskvinner.no

FNs kvinneorganisasjon

UN Women jobber for å styrke jenters og kvinners stilling over hele verden

www.unwomen.org

FN-sambandet

En norsk organisasjon med hovedoppgave å informere om FN og FNs arbeid, spesielt rettet mot barn og unge, og skoleverket.

www.fn.no

NESTE NUMMER

Neste nummer av Soroptima kommer ca 1. oktober, og har tema:

Energi og utvikling av energiformer. Rent vann. R&L møte Tromsø.

Vi tar gjerne imot innspill både til temaet, og ellers saker angående soroptimister.

Vi ønsker innspill fra medlemmer, klubber og komiteer.

Frist for å sende inn stoff til neste nummer: 20. august 2024.

Stoff til Soroptima sendes til:

soroptima@soroptimistnorway.no

Norsk Soroptima kommer ut med fire nummer årlig og er medlemsblad for Norges 1400 soroptimister. Som del av Soroptimist International, en NGO (non governmental organisation) for kvinner, er vi tilknyttet FN med representanter i FNs organer i New York, Genève, Wien, Roma, Paris, Nairobi og Bangkok. Soroptimistene har spesiell konsultativ status i FN og er akkreditert i Europarådet. Organisasjonen er en upolitisk sammenslutning av klubber og arbeider for internasjonal forståelse, vennskap, fremme av menneskerettighetene, bedring av kvinners stilling i alle samfunn, respekt og forståelse for andres arbeid.